

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 31. srpna 2023 odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení], narozeného [datum], podaného proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. září 2022, č. j. 17 T 1/2021-1341,

a následně rozhodl a oznámil

takto:

Podle § 256 tr. ř. se odvolání obžalovaného zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen soud I. stupně) byl obžalovaný [jméno] [příjmení] uznán vinným dvojnásobným zločinem obchodování s lidmi podle § 168 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. d) trestního zákoníku (bod 1 a 2 výroku napadeného rozsudku). Těchto tr.činů se podle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustil tím, že:

1. v době přesně nezjištěné, ale před datem 18. 12. 2016, pod příslibem opatření práce servírky, vylákal do Rakouska poškozenou [jméno] [příjmení], [datum narození], o které věděl, že nemá zaměstnání, nemá rodinné zázemí, nemá kde bydlet a nemá žádné peníze; po příjezdu do Rakouska ji sdělil, že dopravou do klubu a pobytem v klubu ji vznikl dluh, který musí uhradit a přinutil ji proti její vůli vykonávat prostituci v nočním klubu [příjmení] [jméno] v Eggeisbergu a v klubu [příjmení] [jméno] v Mattighofenu; [jméno] [příjmení] začala v nočních klubech pracovat, přičemž její činnost spočívala v poskytování sexuálních služeb za úplaty, polovinu výdělku, kterou tímto způsobem získala, musela odevzdávat provozovateli klubu [jméno] [příjmení], do konce roku 2016 získala nejméně 5000 €; dne 1. 1. 2017 za ní přišel [jméno] [příjmení] s tím, že mu musí dát všechna eura, která získala, a to z toho důvodu, že on je směnící na české koruny, peníze si však ponechal pro sebe, a dále [jméno] [příjmení] vyhrožoval odvezením do Turecka či nablážením, že distribuuje metamfetamin a to v případě, že učiní oznámení na policii, čímž ji mimo jiné přinutil vrátit se do Rakouska v období před vánočními svátky po krátkém odjezdu do České

republiky, [jméno] [příjmení] dále nesměla noční kluby sama opustit a popsanou činnost vykonávala nejméně do 4. 1. 2017, kdy se jí podařilo uprchnout;

2. v době přesně nezjištěné před datem 28. 6. 2017, pod příslibem opatření práce barmanky, vylákal [jméno] [příjmení] [příjmení], [datum narození], o které věděl, že nemá zaměstnání, peníze, ani kde bydlet, k cestě do Rakouska, oba vycestovali dne 28. 6. 2017 a téhož dne ji zanechal v nočním klubu [příjmení] [jméno] provozovatele [jméno] [příjmení] na adrese [adresa]; po příjezdu na místo poškozená zjistila, že nejde o práci barmanky, ale má za úplatu poskytovat sexuální služby zákazníkům, [jméno] [příjmení] [jméno] to odmítala a předstírala, že je nemocná; mezitím napsala [jméno] [jméno], že tuto práci dělat nechce, že ji mají odvézt domů, načež se jí ozval [jméno] [příjmení], ten se jí nejprve vysmál a poté ji telefonicky sdělil, že mu dluží nejméně 100 € a má se mu ozvat, až bude mít tyto peníze k dispozici, do té doby má pracovat, také ji vybrožoval dalšími výroky, přičemž [jméno] [jméno] ji zároveň sdělil, že neuvidí svého psa; také [jméno] [příjmení] se k ní choval výhrůžně, keřčel na ni, měla z něho strach; v nočním klubu byla do 2. 7. 2017, kdy se jí dařilo předstírat nevolnost, takže nemusela pracovat s žádným zákazníkem; uvedeného dne, tj. 2. 7. 2017, když ji pomohla jedna z žen z nočního klubu, kolem 20.00 hod. utekla a nejprve stopem vycestovala do [příjmení] republiky Německo, poté za pomoci rodičů se dostala zpět do České republiky.

2. Za toto jednání a za sbíhající přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, za který byl již pravomocně odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 9. 2020, č. j. 8 T 69/2020-49, a sbíhající se zvláště závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 odst. 1 trestního zákoníku a přečin výroby a jiného nakládání s látkami s hormonálním účinkem podle § 288 odst. 1 trestního zákoníku, za něž byl již pravomocně odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4. 5. 2021, č. j. 17 T 30/2019-9482, podle § 168 odst. 3 trestního zákoníku uložil obžalovanému za použití ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v délce 8 let. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku za použití ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku obžalovaného pro výkon tohoto trestu zařadil do věznice s ostrahou.

3. Dále obžalovanému uložil podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku peněžitý trest v počtu 50 denních sazeb po 1.000 Kč, tedy v celkové výši 50.000 Kč. Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku obžalovanému povolil hradit uložený peněžitý trest ve splátkách po 2.500 Kč měsíčně, a to vždy k 15. dni v daném měsíci pod ztrátou výhody splátek peněžitého trestu, jestliže obžalovaný nezplatí dílčí splátku včas. Dále podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku obžalovanému uložil trest propadnutí věci a to 2 ks ampulí Deca, 1 ks ampule Deca otevřené, 2 ks ampulí Sustanon, 1 ks ampule Sustanon otevřené – položka č. 14 protokolu o domovní prohlídce (ZV 2667/2018), 2 ks lékovek s pilulkami – položka č. 16 protokolu o domovní prohlídce (ZV 2669/2018), 1 ks pytlíku s bílou krystalickou látkou – položka č. 18 protokolu o domovní prohlídce (ZV 2671/2018), 2 ks lékovek Denabol, 1 ks lékovky Clenbuterol, 1 ks lékovky Tamoxifen Ebewe – položka č. 2 protokolu o domovní prohlídce (ZV 2676/2018), 1 ks váhy stříbrné barvy – položka č. 2 protokolu o prohlídce vozidla zn. BMW (ZV 2684/2018), 1 ks sáčku s bílou látkou – položka č. 9 protokolu o prohlídce vozidla zn. BMW (ZV 2692/2018). Konečně soud I. stupně podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku obžalovanému uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 24 (dvacet čtyři) měsíců.

4. Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku současně zrušil výroky o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 9. 2020, č. j. 8 T 69/2020-49, a z rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4. 5. 2021, č. j. 17 T 30/2019-9482, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonem stanovené lhůtě odvolání obžalovaný, které směřuje do výroku o vině i trestu. Skutková zjištění soudu I. stupně jsou zejména nesprávná a také neúplná a soud I. stupně se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Soud I. stupně dospěl ke skutkovým zjištěním, že obžalovaný uvedl obě poškozené [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] [příjmení] v omyl, kdy je následně vylákal do Rakouska do klubu [jméno] [příjmení], kde je společně s [jméno] [příjmení] měl nutit k výkonu prostituce prostřednictvím pohrůzek násilím a obžalovaný měl současně dle soudu I. stupně také využít tísně obou poškozených, které byly bez prostředků, bez pracovního a rodinného zázemí, byly bez práce a neměly žádný příjem a kontakty s rodinou a jejich partnerské vztahy byly nefunkční. Předně je nutné uvést, že soud I. stupně nejprve původním rozsudkem ze dne 24. 5. 2021 obžalovaného obžaloby zcela zprostil a poté jej uznal vinným dle obžaloby, a to za situace, kdy v řízení po zrušovacím rozsudku Vrchního soudu v Praze nebyly provedeny žádné další důkazy, které by obžalovaného usvědčovaly z trestné činnosti. Soud nejprve tedy obžalovaného obžaloby zprostil a poměrně podrobně rozvedl úvahy, proč shledal výpovědi obou poškozených nevěrohodnými. Nyní v novém rozsudku soud při nezměněné důkazní situaci zcela otočil a uznal obžalovaného vinným prakticky v celém rozsahu dle obžaloby a naopak zcela uvěřil výpovědím poškozených, resp. zejména výpovědi poškozené [příjmení].

6. Pokud soud dospěl k závěru, že poškozené byly ze strany obžalovaného nuceny k výkonu prostituce, pak se nevypořádal s okolnostmi, které naopak jednoznačně hovoří o tom, že prostituci vykonávat chtěly.

7. Poškozená [příjmení] byla v Rakousku provozovatelem místního klubu řádně nahlášena jako poskytovatelka sexuálních služeb, absolvovala veškeré kontroly a byla osobně přítomna při nahlášení na příslušném úřadě v souladu s místními předpisy a zjevně žádné připomínky k poskytování sexuálních služeb neměla. Navíc je zcela zřejmé, že se do České republiky vrátila a poté opět jela do Rakouska, kam ji dokonce vezl její známý a kdy ještě žádala, aby tento známý mohl v klubu přespát. Tyto okolnosti jednoznačně nasvědčují tomu, že poškozená sexuální služby v Rakousku poskytovala dobrovolně, a že k poskytování sexuálních služeb nucena nebyla. Taktéž z SMS korespondence mezi obžalovaným a poškozenou provedené soudem k důkazu rozhodně nevyplyvá, že by poškozená byla nucena obžalovaným k poskytování sexuálních služeb, poškozená v SMS korespondenci např. oslovuje obžalovaného mluvou, kterou používají prostitutky jako Toníšku nebo zlatíčko, domlouvá se s ním, aby jí přivezl nějaké věci, dává si s obžalovaným schůzku v Rakousku u supermarketu, kam ji měl přivést její kamarád, domlouvá v klubu přespání jejího známého, který jí do Rakouska vezl. Tyto okolnosti, na které obžalovaný opakovaně poukazuje, rozhodně nesvědčí o tom, že by obžalovaný nebo [jméno] [příjmení] poškozenou nutili k tomu, aby setrvala v nočním klubu [jméno] [příjmení] v Rakousku a tam vykonávala prostituci. Soud I. stupně své skutkové zjištění v tomto směru odůvodňuje tím, že obžalovaný měl poškozené vyhrožovat a takto ji nutit k výkonu prostituce. Toto tvrzení poškozené je však značně nevěrohodné. Je nutné uvést, že aby poškozená byla nějakými výhrůžkami nucena obžalovaným k vykonávání takové činnosti jako je prostituce, proti své vůli přitom, že i cestovala mezi Rakouskem a Českem, kam ji vezl její známý, byla se osobně nahlásit k výkonu prostituce na úřadech a absolvovala lékařské prohlídky, jezdila se svým kamarádem do supermarketu nebo na jiné nákupy, tak by se muselo jednat o skutečně mimořádné výhrůžky, které by k něčemu takovému poškozenou přiměly a v tomto směru soudem žádné důkazy kromě výpovědi samotné poškozené provedeny nebyly. Navíc je nutné poukázat i na prohlášení [jméno] [jméno] ze dne [datum], jehož svědecká výpověď je obžalovaným navrhována k důkazu, který také uvádí, že poškozená sexuální služby v Rakousku poskytovat chtěla.

8. V rozporu s těmito skutkovými zjištěními soudu I. stupně jsou i okolnosti týkající se osoby majitele klubu [jméno] [příjmení] a poměrů v tomto klubu. V průběhu trestního řízení nebyly zjištěny o klubu [jméno] [příjmení] jakékoliv skutečnosti, ze kterých by bylo možné usuzovat na to, že by v jeho klubu bylo se ženami poskytujícími sexuální služby zacházeno takovým způsobem, jak popisuje poškozená [příjmení]. Sám svědek byl evidentně v Rakousku obžaloby, resp. obvinění

zproštěn, sám hovořil o tom, že v klubu má pravidelné kontroly, nic v tomto směru nepotvrdily ani svědkyně poskytující v jeho klubu sexuální služby. Je také zřejmé, že veškeré osoby poskytující sexuální služby v jeho klubu byly řádně v Rakousku hlášeny. Významnou okolností také je, že provozování prostituce v povolených veřejných domech, včetně poskytování sexuálních služeb v těchto veřejných domech jako výkon práce je v Rakousku legální a club [jméno] [příjmení] mezi takoveto kluby zjevně patřil. Club měl a má i své internetové stránky [webová adresa]. Z ničeho tedy nevyplývá, že by poměry v klubu byly takové, jak o nich poškozená [příjmení] hovořila.

9. Soud I. stupně se taktéž nevypořádal s okolností, jakým způsobem mohl obžalovaný nutit poškozenou, aby setrvávala v klubu, který mu nepatřil a kde nebylo prokázáno, že by obžalovaný měl jakékoli pravomoci na základě kterých by mohl něco takového činit. Skutečnost, že obžalovaný uzavřel dohodu o vině a trestu v jiné věci, dle které měl dodat do Rakouska [jméno] [příjmení] nějaké drogy, rozhodně neprokazuje, že by obžalovaný rozhodoval o tom, že nějaká žena bude v klubu [jméno] [příjmení] nucena vykonávat prostituci. Pokud jde o nahrávku o konfliktu mezi obžalovaným a poškozenou, tak ani z této nevyplývá, že by poškozená byla obžalovaným nucena k tomu, aby v klubu setrvávala a vykonávala tam prostituci, resp. že by jednání obžalovaného směřovalo k tomu zamezit poškozené v tom, aby klub opustila. Je pravdou, že si obžalovaný vzal od poškozené peníze, které poškozené nevrátil, kdy k těmto okolnostem se obžalovaný vyjadřuje v přiloženém vyjádření, kdy obžalovaný připouští, že poškozené peníze vzal, a že došlo ke konfliktu mezi poškozenou a majitelem klubu [jméno] [příjmení], kdy poškozená nedodržovala podmínky, které v klubu byly nastaveny a scházela se se zákazníky mimo klub a nikoliv to, že by někdo měl záměr držet poškozenou v klubu proti její vůli. To, že by obžalovaný vyhrožoval poškozené násilím nebo jinak pro případ, že by že by např. klub opustila a vrátila se do České republiky, z poškozenou předložené nahrávky nevyplývá. I v SMS korespondenci se obžalovaný např. dotazoval poškozené, zda se vrátila do České republiky, že ji v klubu shánějí, poté, že má v práci výpověď a že si může v práci vyzvednout pouze věci jinak tam nemá přístup. Opět ani z této korespondence nevyplývá, že by obžalovaný nutil poškozenou, aby v klubu setrvávala.

10. Pokud soud I. stupně dospěl ke skutkovému zjištění, že obžalovaný poškozenou obelstil a vylákal ji do Rakouska pod příslibem práce servírky, pokud toto skutkové zjištění nedává logiku za situace, kdy poškozená, jak uvedeno shora, byla řádně v Rakousku hlášena, evidentně se mohla volně pohybovat, vrátila se i do České republiky a poté zpět do Rakouska, měla k dispozici telefon a komunikovala i s rodiči. Použití lsti vůči poškozené by dávalo logiku v případě, kdy by byla poškozená vylákána obžalovaným do uvedeného klubu, poté jí např. odebrány doklady, držena v klubu zamčená a nucena poskytovat sexuální služby atd. Nic takového se však poškozené evidentně nestalo a z ničeho nevyplývá, že by snad bylo k poškozené přistupováno jinak, než k jiným ženám v klubu a navíc není zřejmé, co by majitel klubu z takového odlišného přístupu měl. Nedává logiku, co by obžalovanému mělo přinést obelstění poškozené a její vylákání do místa vzdáleného cca 150 km od Českých Budějovic a cca 100 km od hranic s Českou republikou, když se poškozená mohla do České republiky vrátit, měla k dispozici telefon, komunikovala s příbuznými a do České republiky se i vrátila a kdyby nechtěla sexuální služby poskytovat tak by je prostě neposkytovala. Stejně tak se nelze ztotožnit se skutkovým zjištěním soudu I. stupně, dle nichž poškozená [příjmení] byla v tísní, resp. dle nichž obžalovaný využil skutečnosti, že poškozená byla bez práce, neměla žádný příjem, kontakty s rodinou byly nefunkční a že poškozená byla bez znalosti poměrů v cizině, bez znalosti jazyka bez schopnosti řádně vyhodnotit situaci. V tomto směru opět soud dospěl k neúplným skutkovým zjištěním, a kromě výpovědi samotných poškozených, takoveto okolnosti o poměrech obou poškozených z ničeho nevyplývají, naopak z dalších provedených důkazů i z toho co uvádí sama poškozená je zřejmé, že tomu tak nebylo.

11. Je nutné poukázat na skutečnost, že za tíseň ve smyslu ust. § 168 trestního zákoníku je nutné považovat stav, vyvolaný nepříznivými okolnostmi, pro něž se utiskovaná osoba ocitá v těžkostech a nesnázích, které vedou k omezení její volnosti v rozhodování. Musí se jednat o mimořádné

tíživou situaci, která se vyznačuje naléhavou potřebou, jejíž uspokojení není v možnostech osoby, která se ocitla ve stavu tísně. Za tíseň proto nelze považovat pouhou touhu takové osoby po získání zaměstnání s vyšším výdělkem, její nespokojenost v původním zaměstnání či snahu po osamostatnění se a získání nezávislosti na původní rodině. Osoba jednající v tísní tak nemá fakticky možnost volby, resp. v daném případě s ohledem na své poměry nemá jinou možnost, než vykonávat prostituci a není v jejích možnostech sehnat si jiné zaměstnání a pachatel pak takové situace osoby v tísní využije. Je zřejmé, že tíseň ve smyslu ust. § 168 znamená mimořádně tíživou situaci poškozené osoby, pro kterou nemá jinou možnost volby, než vykonávat prostituci a pachatel toho využije. Z provedeného dokazování však nevyplývá, že poškozená [příjmení] byla v takové mimořádně tíživé situaci. Poškozená zjevně byla v kontaktu s rodinou, což sama i uvedla (přání k Vánocům apod.) a vazby s rodinou např. v tom smyslu, že by jí rodina zavrhlá apod., přerušeny nebyly. Pokud poškozená nechtěla být s rodinou v kontaktu více, nelze to považovat za stav tísně ve smyslu ust. § 168 trestního zákoníku. Poškozená také sama uvedla, že před odjezdem do Rakouska 8 let bez problémů pracovala, měla přítele a bydlení a poté během tří měsíců odjela do Rakouska pracovat v nočním klubu. Nebylo vůbec ověřeno, zda poškozená např. sháněla uplatnění na trhu práce, zda byla nahlášena na Úřadu práce. Poškozená sice byla ve zkušební době podmíněného odsouzení, nebyla však uprchlicí či na útěku a zkušební dobu podmíněného odsouzení tak nelze za stav tísně považovat. Nijak taktéž nebylo prokázáno či ověřeno, že by poškozená měla takové jazykové neznalosti či byla v Rakousku tak neorientována, jak dovozuje soud I. stupně.

12. Soud I. stupně se také dostatečně nevypořádal s otázkou motivu poškozené vypovídat v tomto směru nepravdivě. Předně je nutné poukázat na obecnou nevěrohodnost svědkyně, která byla již odsouzena pro trestný čin. Je nutné poukázat také na specifickou nevěrohodnost svědkyně, která některé skutečnosti, např. SMS korespondenci s obžalovaným zamlčela a poté popírala, že by SMS korespondenci psala, přitom evidentně tuto SMS korespondenci psala, značně nevěrohodně působí také výpověď poškozené v tom směru, že se ocitla na ulici, když sama tvrdila, že předtím 8 let pracovala a byla v kontaktu s rodinou, v první výpovědi poškozená tvrdila, že byla nevolnicí [jméno] [příjmení], což je v rozporu s důkazy a že jí [jméno] [příjmení] společně s obžalovaným vyhrožovali, přitom zamlčela, že se do České republiky vrátila, že měla k dispozici telefon a komunikovala s rodiči a mohla se volně pohybovat. Pod tíhou důkazů pak fakticky vzala zpět obvinění vůči [jméno] [příjmení] a začala tvrdit, že vše je vina obžalovaného. Takovouto výpověď v žádném případě nelze považovat za věrohodnou. Soud I. stupně taktéž opomíjí, že motivem pro jednání poškozené mohla být i žárlivost či určitá závislost na bývalém partnerovi a konflikt s obžalovaným ohledně nevrácených finančních prostředků, kdy poškozená podala oznámení se značným časovým odstupem a v komunikaci s poškozeným žádala vrácení finančních prostředků, z výpovědi [jméno] [příjmení] např. také vyplývá, že poškozená se měla líbat v restauraci, kde pracovala se zákazníkem, což mělo vyvolat žárlivou reakci manžela a potyčku mezi hosty v této restauraci. Nelze tedy vyloučit, že motivem jednání poškozené mohla být snaha zamlčet před rakouským partnerem, že sexuální služby v Rakousku poskytovala dobrovolně nebo např. i určitý konflikt mezi partnerem poškozené a [jméno] [příjmení]. Další významnou okolností mohlo být to, že Mattighofen, kde poškozená sexuální služby poskytovala je malé město s 5000 obyvateli a to, že poškozená v klubu v této obci poskytovala sexuální služby se na takto malém městě nepochybně rozkřiklo. Poškozená a její partner mohli tedy čelit různým narážkám, že poškozená je prostitutka a poškozená mohla být jednoznačně motivována snahou prezentovat se do role oběti. Podivné také je, že poškozená do této chvíle nesdělila jméno kamarádky, u které měla bydlet, když se z Rakouska do České republiky vrátila ani jméno řidiče, který ji měl do Rakouska vézt. Dle obžalovaného je to z důvodu, že by výpovědi těchto osob mohly odhalit, že poškozená o okolnostech poskytování sexuálních služeb v Rakousku z její strany neuvádí pravdu.

13. Uvedené námitky je nutné zcela jednoznačně vztáhnout i ke druhé poškozené [jméno] [příjmení] [příjmení]. U této poškozené je nejprve nutné poukázat na zřejmou nevěrohodnost její

výpovědi, kdy poškozená jen v přípravném řízení vypovídala dvakrát, nejprve řekla, že si nic nepamatuje, poté byla předvolána opětovně, nicméně opět vypovídala nevěrohodně a vyhýbavě. Z provedeného dokazování také jednoznačně vyplývá, že poškozená dlouhodobě poskytuje sexuální služby za úplatu, a dokonce i poskytování sexuálních služeb inzerovala na sociálních sítích. Obžalovaný se k těmto skutečnostem vyjadřuje v přiloženém vyjádření, kdy poškozená dle jeho informací sexuální služby jako prostitutka poskytovala zcela běžně a jezdila za tímto účelem i do Prahy. Jak vyplynulo již z provedeného dokazování a také z přiloženého vyjádření obžalovaného, poškozená se s obžalovaným zná a i během řízení s obžalovaným normálně komunikovala a z ničeho nevyplývá, že by trpěla nějakým traumatem z jednání obžalovaného. Poškozená se dokonce i ještě během trestního řízení ptala obžalovaného, co má uvádět a obžalovaný jí na to odpověděl, že nechce nic jiného, než aby uvedla pravdu, tedy že sexuální služby v Rakousku poskytovat chtěla a s tímto záměrem do Rakouska jela. Obžalovaný také přikládá přílohou tohoto podání dva dopisy poškozené obžalovanému, které psala obžalovanému v reakci na jeho námitku, že byl odsouzen za něco, co měl spáchat vůči poškozené a co nespáchal.

14. U poškozené [příjmení] [příjmení] je nutné poukázat také na doplnění dokazování soudem I. stupně, ze kterého vyplývá, že poškozená byla opakovaně soudně trestána a v současné době se nachází ve výkonu trestu odnětí svobody. Skutkové zjištění soudu, že byla neznalá prostředí v Rakousku, je vedle námitek viz shora u poškozené [příjmení] v rozporu také s faktem, že poškozená se v Rakousku dle provedeného dokazování dopouštěla trestné činnosti, za kterou byla odsouzena. Pokud jde o poškozenou [příjmení] [příjmení] je nutné poukázat na fakt, že poškozená dle její vlastní výpovědi užívala v rozhodném období 1 gram pervitinu denně. To je již značné množství, které může u pacientů vyvolávat halucinace a výrazným způsobem ovlivnit vnímání okolností a jednání poškozené a posílit určitou paranoii poškozené vůči jednání třetích osob ve vztahu k ní. Je zcela zřejmé, že cesta poškozené z Rakouska do Německa mohla být tímto stavem poškozené výrazně ovlivněna a poškozená sama uváděla, že její jednání, pokud byla na drogách, nebylo jednání, které je u normálního člověka běžné. Je však nutné uvést, jak obžalovaný také namítal, že za tento stav a závislost poškozené na drogách nenese obžalovaný žádnou odpovědnost a obžalovaný poškozenou do tohoto stavu nepřivedl ani neměl o tomto stavu poškozené v rozhodné době žádné bližší informace. Pokud se poškozená rozhodla v době, kdy drogy užívala, že bude poskytovat v Rakousku sexuální služby, které poskytovala i předtím v České republice a poté pod vlivem drog si vše rozmyslela a jednala zkratkovitě, pak za takové jednání nenese obžalovaný odpovědnost a nebyl povinen zajišťovat odvoz poškozené do České republiky. Poškozená byla dospělá, v klubu jí byl poskytnut i počítač. Je nutné také uvést, že poškozená do Rakouska odjela v situaci, kdy neměla občanský průkaz, který zastavila za půjčku, kterou si vzala v České republice. Obžalovaný společně s [jméno] [jméno] poškozené vyřizoval vydání občanského průkazu za částku 1.000 Kč od třetí osoby, poté, ještě vynaložil obžalovaný na poškozenou další náklady a poškozená dokonce na obžalovaném požadovala, aby jí do klubu dovezl drogy, což obžalovaný odmítl. Bylo tedy logické, že za dané situace se obžalovaný necítil již povinen zajišťovat pro poškozenou na své náklady odvoz do České republiky, když si poskytování sexuálních služeb v Rakousku rozmyslela. Přitom pravým důvodem, proč si poškozená poskytování sexuálních služeb rozmyslela, byla dle obžalovaného její závislost na drogách, a to že tam k drogám neměla přístup. Opět i v případě poškozené [příjmení] [příjmení] nedává logiku soudem I. stupně dovozovaná snaha obžalovaného vylákat poškozenou do Rakouska pod příslibem práce servírky, když poškozená zjevně dlouhodobě sexuální služby poskytovala, a to jak před jejím pobytem v Rakousku, tak i po něm. Obžalovanému přece muselo být zřejmé, že se poškozená, pokud by skutečně byla takto obelstěna, po zjištění, že se jedná o Night Club, prostě vrátí do České republiky a v klubu nebude. Není zřejmé, co by taková lest měla obžalovanému přinést. U poškozené [příjmení] [příjmení] taktéž nebylo prokázáno, že by obžalovaný nutil poškozenou nějakými výhrůžkami či jinak poskytovat sexuální služby v Rakousku.

15. Ani u poškozené [příjmení] [příjmení] nebyla prokázána mimořádně tíživá situace, pro kterou by poškozená neměla jinou možnost, než prostituci vykonávat. Užívání drog ze strany poškozené či její rozhodnutí nebýt v kontaktu s rodinou a rozhodnutí poškozené vést takový život jaký vedla, nelze opět za stav tísně dle ust. § 168 trestního zákoníku považovat. Nebylo také prokázáno, že by obžalovaný jakkoliv kořistil z poskytování sexuálních služeb některou z poškozených. Jednání obžalovaného, kterým nevrátil poškozené [příjmení] finanční prostředky, které mu poskytla, nebylo vedeno záměrem kořistit z poskytování prostituce poškozenou, jak se k tomu obžalovaný vyjadřuje v přiloženém vyjádření. Obžalovaný žádné podmínky poskytování prostituce se žádnou z poškozených v klubu [jméno] [příjmení] nesjednával a ani jednu z poškozených k provozování prostituce nepřiměl, nezjednal, nezlákal, nenajal ani nesvedl. Obžalovaný se k těmto okolnostem a k tomu, za jakých okolností začaly obě poškozené poskytovat sexuální služby v Rakousku, vyjadřuje ve svém vyjádření. Obžalovaný nesouhlasí, že by jeho jednání vůči poškozené [příjmení], pokud jde o nevrácení finančních prostředků, zakládalo podezření z některého z majetkových trestných činů. I kdyby však ano, bylo by takové jednání již promlčeno a v žádném případě se nejedná o nucení poškozených k poskytování prostituce či obelstvení poškozených tak aby prostituci vykonávaly nebo o zneužití nějaké tísně poškozených.

16. Nelze se taktéž ztotožnit se skutkovým zjištěním soudu I. stupně, dle nichž soud poukazuje na jednání obžalovaného vůči poškozené [jméno] [příjmení], pro které je obžalovaný trestně stíhán. Je nutné uvést, že trestní řízení vůči obžalovanému je skutečně vedeno u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 6 T 46/2021, o vině obžalovaného jsou však dány výrazné pochybnosti, obžalovaný vinu popírá a s poškozenou uzavřel i Dohodu o narovnání, na základě které poškozená vzala zpět souhlas s trestním stíháním. Ve věci nebylo doposud pravomocně rozhodnuto. Kopii této Dohody o narovnání obžalovaný předložil.

17. Lze tedy uzavřít, že nebylo prokázáno ani v případě jednoho ze skutků uvedených v obžalobě, že by obžalovaný spáchal trestný čin obchodování s lidmi dle ust. § 168 trestního zákoníku. Soud I. stupně dospěl k nesprávným, resp. k neúplným skutkovým zjištěním a s řadou pro věc významných okolností dle ust. § 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu se nevypořádal. Jsou taktéž dány pochybnosti o správnosti skutkových zjištění soudu I. stupně dle ust. § 258 odst. 1 písm. c) a soud I. stupně také neprovedl některé důkazy pro věc významné, a to návrh na výpověď svědka [příjmení] a odborné vyjádření o vlivu množství návykových látek užívaných poškozenou [příjmení] [příjmení]. Obžalovaný taktéž navrhuje provedení důkazů dalších, a to výpovědi svědka [jméno] [příjmení], výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení], výpovědi ženy slovinské národnosti z klubu, se kterou se poškozená [příjmení] dle informací obžalovaného v night klubu přátelila, její iniciály by bylo možné zjistit z Rakouska v předmětném klubu, dále korespondenci mezi obžalovaným a [jméno] [příjmení] [příjmení] a doplnění výpovědi poškozené na základě této korespondence. Zajištěním facebookové komunikace mezi obžalovaným a poškozenými [příjmení] a [anonymizováno] a mezi poškozenými navzájem vše na facebookovém profilu obou poškozených, prohlášení svědka [jméno] [jméno] a jeho svědeckou výpovědí. Výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení], která je družkou [jméno] [příjmení] a společně s [jméno] [příjmení] club vede. Ztotožněním a výslechem řidiče, který poškozenou [příjmení] vezl do Rakouska zpět po jejím návratu do České republiky. Ztotožněním a výslechem kamarádky poškozené [příjmení], u které měla poškozená [příjmení] přespávat po návratu do České republiky. Konečně pak doplněním výpovědi poškozených [příjmení] a [anonymizováno] na základě uvedených skutečností a důkazů.

18. S ohledem na shora uvedené obžalovaný navrhuje, aby Vrchní soud v Praze jako soud odvolací zrušil tímto odvoláním napadený rozsudek soudu I. stupně a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.

19. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal z podnětu obou podaných odvolání podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti nimž podaná odvolání směřují, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska

vytýkaných vad. Následně dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného nelze shledat v dané věci důvodným.

20. Pokud se týká řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, toto žádnými podstatnými vadami, které by se promítly do výrokové části napadeného rozsudku, netrpí. Soud I. stupně provedl dokazování v rozsahu potřebném ke zjištění skutkového stavu věci, o němž nevznikají důvodné pochybnosti a při svém rozhodnutí vycházel jen z těch důkazů, které provedl v rámci hl. líčení. Tyto důkazy pak hodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech. Postupoval tak zcela v souladu s ust. § 2 odst. 5, 6 tr. řádu. Rovněž tak odvolací soud neshledal, že by bylo v rámci tohoto tr. řízení, včetně řízení před nalézacím soudem, zkráceno právo obžalovaného na obhajobu. Odvolací soud pak obžalovanému umožnil, aby se k obsahu projednávané věci opětovně vyjádřil i v rámci odvolacího řízení. Právní posouzení skutku, popsáno ve výrokové části napadeného rozsudku se jeví rovněž správným a přiléhavým, kdy popisy obou skutků obsahují všechny nezbytné náležitosti, které se vztahují ke všem zákonným znakům tr. činu, který soud I. stupně u obžalovaného v obou případech shledal, a to včetně vyjádření subjektivní stránky. Po formální stránce napadený rozsudek obsahuje všechny náležitosti, které na něj kladou ust. §§ 120, 125 tr. řádu. Napadený rozsudek obsahuje přesvědčivé, logické a obsahu provedených důkazů odpovídající odůvodnění, se kterým se odvolací soud ztotožňuje, a proto si v podrobnostech si na něj dovoluje odkázat.

21. Napadený rozsudek je v pořadí druhým meritorním rozhodnutím o podané obžalobě v této tr. věci, přičemž prvním rozsudkem soudu I. stupně byl obžalovaný pro skutky uvedené v obžalobě (shodné jako v napadeném rozsudku) podle § 226 písm. a) tr. ř. zproštěn obžaloby. Z podnětu odvolání státního zástupce byl tento rozsudek zrušen usnesením zdejšího soudu ze dne 23. 9. 2021, sp. zn. 2 To 77/2021, a věc byla vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. Zdejší soud ve vztahu k tomuto citovanému rozhodnutí soudu I. stupně uvedl, že při svém rozhodnutí vycházel pouze z důkazů, které byly před nalézacím soudem řádně a v souladu s tr. řádem provedeny. S obhajobou obžalovaného, jakož i s obsahem provedených důkazů je třeba vypořádat se v celém rozsahu, přičemž s případnými rozpory je třeba, aby se soud I. stupně řádně vypořádal postupem dle §§ 207 odst. 2, 211 odst. 3, 4, 6 tr. ř. Jedině tímto komplexním hodnocením důkazů lze dostát povinnosti, kterou ukládá nalézacímu soudu ust. § 2 odst. 6 tr. ř. Tehdy odvolací soud konstatoval, že soud I. stupně nepostupoval v tomto směru důsledně, výpovědi svědků hodnotil izolovaně a nikoliv v kontextu všech provedených důkazů. Především pak v rámci svého rozhodnutí své úvahy nalézací soud neodůvodnil v rozsahu předpokládaném ust. § 125 odst. 1 tr. ř. Takto se odvolací soud z hlediska důkazních prostředků vyjádřil k bodu ad A), B) výroku rozsudku soudu I. stupně ze dne 24. 5. 2021. Soud I. stupně již k datu svého v pořadí prvního rozhodnutí v této tr. věci měl k dispozici svědecké výpovědi obou poškozených, tj. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] [příjmení], výpověď svědka [příjmení] – provozovatele night clubu Dolce Vita, [jméno] [příjmení] – přítele [jméno] [příjmení], [jméno] a [jméno] [příjmení] – blízkých osob pošk. [příjmení] [příjmení], jakož i další důkazní prostředky, včetně znaleckého Mgr. [příjmení], která se vyjádřila k obecné věrohodnosti výpovědi pošk. [příjmení] [příjmení].

22. Po vrácení věci k novému projednání soud I. stupně obstaral a provedl důkazy ve vztahu k další odděleně projednávané tr. činnosti obžalovaného a shromáždil též listinný materiál týkající se tr. činnosti obou poškozených v této tr. věci. Rovněž byl vyžádán a jako důkaz v hl. líčení proveden kopii tr. spisu rakouského soudu v Ried im Innkreis, sp.zn. 1 St 25/18v, který se týká obžalovaného a shora uvedeného svědka [jméno] [příjmení]. Současně soud I. stupně opětovně vyslechl svědkyni [příjmení] [příjmení] a následně vyhlásil dne 23. 9. 2022 napadený rozsudek. V odůvodnění napadeného rozsudku soud I. stupně rozebírá obsah provedených důkazů, zejména pak výpovědi obou poškozených konfrontuje s obsahem dalších provedených důkazů, včetně obhajoby obžalovaného. Vysvětluje, z jakých důvodů shledává tyto svědecké výpovědi věrohodné, ve vztahu k výpovědi pošk. [příjmení] [příjmení] též ve světle závěrů znaleckého posudku Mgr. [příjmení]. Současně uvádí, proč nevyhověl některým návrhům obhajoby na doplnění dokazování (viz bod

II/8 odůvodnění). Je třeba říci, že úvahy soudu I. stupně zapadají do celkového rámce obsahu provedených důkazů.

23. Odvolací soud reflektoval žádost obžalovaného, aby se mohl v tomto řízení ještě jedenkrát k věci vyjádřit, a proto ho ve veřejném zasedání vyslechl. Stejně tak předvolal jako svědka obhajobou navrhovaného [jméno] [jméno], který by se měl vyjádřit k osobám obou poškozených a okolnostem jejich vycestování do Rakouska, neboť tento svědek před soudem I. stupně využil práva nevypovídat s odkazem, že by si svojí výpověď mohl přivodit trestní stíhání.

24. Svědek [jméno] [jméno] uvedl, že pracoval jako automechanik a obžalovaný k němu do dílny jezdil a vozil na opravu různá auta od kamaráda z Rakouska. Při jednom rozhovoru mu obžalovaný říkal, že jeho kamarád, shání do nějakých klubů barmanky, striptérky, prostitutky, společnice a zeptal se ho, zda o nějaké dívce neví. Odpověděl, že neví. Je to už 8 let, takže nedokáže přesně říci, ale jednou za ním přišla [jméno] [příjmení] a řekla mu, že shání lepší práci, chce se vrátit zpátky k té, co dělala předtím, tj. společnici nebo prostitutku a zeptala se ho, jestli by o něčem nevěděl. Odpověděl jí, že konkrétně tyhle lidi osobně vůbec nezná, ale že by možná věděl jeho kamarád a zavola obžalovanému, který mu řekl, ať dá [jméno] [příjmení] jeho telefonní číslo a oni se spolu domluví. Takto to zprostředkoval. Na čem se oni dva spolu konkrétně domluvili, neví. [příjmení] [jméno] [příjmení] přijela po 14 dnech až měsíci, a telefonicky mu sdělila, že bude zase odjíždět. V té době se s ní sešel v McDonaldu, kde byla s tím svým šéfem nebo majitelem klubu, že si jede do [obec] pro nějaké auto. [jméno] mu řekla, že mu děkuje za pomoc, práce ji baví, je spokojená, vydělá si peníze. Po nějaké době mu poškozená telefonovala a říkala mu, že jí zaměstnavatel dal výplatu nebo nějaké peníze a [jméno] [příjmení] jí je sebral. Zavola obžalovanému, jestli je to pravda a on to popřel. Telefonoval zpátky [jméno], co si to na něj vymýšlí. [jméno] do telefonu brečela, takže řekl, že zkusí znovu zavolat obžalovanému a řekne mu, že jestli jí peníze vážně sebral, tak ať jí je okamžitě vrátí. Jak to dopadlo, to vážně neví, protože pak už spolu nekomunikovali. V předmětné době znal poškozenou přes svojí bývalou přítelkyni cca půl roku. Občas se potkali.

25. Do Rakouska poškozenou nevezl, řekl jí, ať si to domluví s obžalovaným. Je to jejich věc, na čem se spolu domluví. Nic o tom nevěděl, bylo mu to vlastně teoreticky jedno. Jaký byl vztah mezi obžalovaným a svědkem [příjmení] neví. K nim do firmy, kde pracoval, vozil jenom auta na opravu.

26. Svědek dále uvedl, že zná i poškozenou [jméno] [příjmení] [příjmení], byla to žena jeho kamaráda. Nechce nikoho pomlouvat, ale je to taková zvláštní holka. Měla nějaké privátní stránky. Občas k nim chodila, když byl její přítel zavřený. Možná jí vyprávěl o tom setkání s [jméno]. Říkal jí, že je spokojená. Neví, jak by to řekl úplně přesně, ona tehdy říkala, že jí vyhodili z nějakého privátu v Praze. Ke způsobu života poškozené svědek uvedl, že se živila, „tak různě“, a to prodejem drog, měla privátní stránky, které mu sama ukazovala a ukazoval mu je i někdo jiný. Ptala se ho, zda by jí obžalovaný rovněž nedohodil nějaký kontakt. Obžalovaný mu řekl, ať jí dá na něho kontakt a zavola mu. Na čem se spolu domluvili, to už nevím. Den před odjezdem mu telefonovala a řekla mu, že má velký problém, protože nemá kam dát psa. Odpověděl jí, že jí nemůže psa pohlídat, protože sám bydlel v podnájmu. S hlídáním psa ho přemluvila, souhlasil s tím. [jméno] mu říkala, že se jede podívat do Rakouska s [jméno] [příjmení], jak to tam vypadá. Ten den večer mu přivezla psa. Obžalovaný mu posléze volal, že spěchá, a požádal ho, aby poškozenou přivezl k němu do práce, že jí tam cestou vyzvedne. Do Rakouska tedy poškozenou vezl obžalovaný. Zda vznikl mezi obžalovaným a poškozenou nějaký finanční dluh neví. Není pravda, že by následně poškozené odmítal vydat psa. Pes následně skončil v městském útulku, neboť cca po 3 dnech ho zadržela policie a obvinila z výroby pervitinu. Byl vzat do vazby.

27. Svědkovi byla následně předestřena část výpovědi poškozené [příjmení] [příjmení], která se týká účasti svědka jako prostředníka mezi obžalovaným a poškozenou ve vztahu k odjezdu a pobytu poškozené v Rakousku v nočním klubu provozovatele svědka [příjmení] (č.l. 115 - 6 spisu). K tomu svědek uvedl, že tvrzení poškozené se nezakládá na pravdě. To se týká jak tvrzení, že jí odmítal vrátit psa, tak i její povinnosti uhradit dluh obžalovanému. Pravdou je to, že mu telefonovala a

žádala ho, aby jí z Rakouska odvezl do Čech. Měla tam od někoho dostat facku, měli jí vyhodit na ulici. Řekl jí, že pro ni do Rakouska dojet nemůže, protože nemá řidičák, ale že zavolá obžalovanému, jestli by pro ni nedojel. A pak vlastně neví, jak to dopadlo. Obžalovaný ho za účelem jeho podání svědecké výpovědi nekontaktoval, byl osloven jeho rodiči, zda by mohl říci pravdu a to, co uvedl do úředního záznamu, aby zopakoval.

28. K dotazům členů odvolacího senátu a obžalovaného svědek uvedl, že obžalovaný mu říkal, že shání pro práci v Rakousku barmanky nebo striptérky. Když se setkal se svědkyní [příjmení] v Českých Budějovicích u McDonalda, nic konkrétního nerozebírali, pouze mu poděkovala za pomoc. Žádné negativní komentáře neměla. Poškozená [příjmení] [jméno] mu telefonovala, aby jí odvezl zpět do Čech, což odmítl (viz shora). Pak mu od ní přišla SMS zpráva, že pro ni jede někdo z rodiny. SMS zprávu o tom, že chce pryč z Rakouska kvůli drogám od poškozené nedostal. Svědek připustil, že před poškozenou [příjmení] [příjmení] mluvil o poškozené [příjmení] s tím, že tam byla spokojená a vydělala si peníze. Obě poškozené mu neříkaly, že by je v Rakousku obžalovaný k něčemu nutil.

29. Obžalovaný v rámci veřejného zasedání doplnil svoji obhajobu následovně: chce se vyjádřit i k poškozené [příjmení] [příjmení], když původně se rozhodl ve vztahu k této poškozené nevypovídat. V roce 2020 mu sdělila, že jí kontaktovala policie v souvislosti s tr. stíháním obžalovaného. Neví, co po ní chtějí, když už byla ve věci vyslýchána, ale má jít na nějaké psychologické vyšetření. Řekl jí, ať tam řekne pravdu a ona řekla, že se s tím naotravují, že se s nimi bavit nechce, a že prostě řekne, že ho nezná, a že si nic nepamatuje. Odpověděl jí, že tedy dobře, že na výsledku nebude nic vypovídat a odmítl vypovídat. Pokud se týká jeho obhajoby ve vztahu k poškozené [příjmení] a jeho předchozí výpovědi, jediné, v čem úplně neuvedl pravdu, se týká peněz, které od ní převzal, a které jí měl rozměnit z eur na koruny. V tomto směru uvedl, že mu měla poškozená dlužit za telefon, a to není pravda. K poškozené [příjmení] chce svojí dosavadní výpověď doplnit, a to tak, že jí poznal někdy v roce 2016 u svědka [jméno] [jméno] na návštěvě. Svědek [jméno] se ho ptal, jestli tam přijde, že tam má kamarádku, která by chtěla pracovat v nočním klubu u [jméno], zda má na něj čekat. Na té návštěvě u svědka [jméno] poškozenou [příjmení] viděl poprvé v životě a ptala se ho na tu práci. Říkala, že už někde dělala tanečnici i prostitutku. Telefonicky se obrátil na svědka [příjmení] a tento mu řekl, že mu pošle odkaz na internetovou stránku, kde jsou fotky, telefonní číslo, adresa, a ať se na to poškozená podívá, a kdyby tam chtěla přijet, tak vše bude na osobní domluvě. Poškozené se to líbilo. Sdělil jí, že by jí tam mohl odvézt jeho kamarád (p. [příjmení]), a nakonec pak jel s nimi. Nebylo to tak, že by jí tuto práci nějak zařídil, jela na pracovní pohovor a bylo jen na ní, zda tam bude chtít pracovat nebo ne. Přišla za nimi nějaká [příjmení] zaměstnaná v tom night klubu a poškozenou [příjmení] provedla i s paní majitelkou, [jméno] [příjmení]. Paní [příjmení] bylo vysvětleno, jak to v tom klubu chodí, ukazovaly jí pokoje. Před odjezdem se poškozené [příjmení] ptal, zda tam chce zůstat, jestli se domluví. Říkala, že tam zůstat chce, že si tu práci zařídí. Informoval jí o tom, že se ještě ten den budou vracet zpátky, neboť si pan [příjmení] potřebuje zařídit něco v Německu. Když se vrátili zpět do night klubu a poškozená [příjmení] mu neříkala nic o tom, že by tam nechtěla zůstat. Poškozenou [příjmení] viděl po několika dnech v McDonaldu v [obec], kam přijel za svědkem [jméno]. Tehdy přijela do [obec] se svědkem [příjmení], a neříkala vůbec nic o tom, že by se jí tam nelíbilo. Naopak mluvila o tom, jak je to tam skvělý, jak se jí tam líbí, ještě mu děkovala za zprostředkování práce. Následně ho telefonicky kontaktovala [datum], protože se nestačila s panem [příjmení] vrátit a chtěla, aby ji odvezl do Rakouska. Toto odmítl. Do Rakouska jí pak měl dopravit její strýc nebo známý. Poškozená [příjmení] se mu ozvala až někdy po Vánocích, protože se od svědka [jméno] dozvěděla, že pojede do Rakouska nakupovat. Díval se na paušály, v Rakousku je drahý internet a byl tam dotovaný telefon Samsung Galaxy SME 4, o který měl zájem, stál asi 1 000 euro. Navrhl poškozené [příjmení], že kdyby si vzala paušál, který našel, měl by z toho paušálu zájem o telefon. Bylo to myšleno tak, aby to bylo oboustranně výhodné. Poškozená [příjmení] s tím souhlasila, jeli spolu do Salzburgu a po cestě mu vyprávěla, jak nestihla odjet

s panem [příjmení] zpět do Rakouska. Byla s nějakým kamarádem, asi s tím, co ji tam vezl, a který bydlí ve Veselí nad Lužnicí. Ten jí měl odvézt někam do lesa, ve kterém uvařil snad 500 g pervitinu, a něco jí z toho dal, což mu ukazovala a pervitin mu nabídl. Protože neměl peníze a věděl, že poškozená [příjmení] je bude mít, požádal ji o ně a potom si je ponechal. Mezi ním a svědkem [příjmení] nebyla žádná dohoda o tom, že se budou dělit o peníze, které vydělala poškozená [příjmení] prostitucí. Nechtěl po ní žádné peníze ani ji nenutil k výkonu prostituce.

30. K působení poškozené [příjmení] [příjmení] v Rakousku obžalovaný uvedl, že jí odvezl do night clubu k svědkovi [příjmení] poté, co se tak dohodla se svědkem [jméno]. Věděla také o poškozené [příjmení], o které jí říkal svědek [jméno]. V Mattighofenu si night clubu prohlédla a řekla, že tam chce zůstat. Byli ještě spolu nakoupit nějaké šminky a další věci, na které jí půjčil 50 EUR. Říkala mu, že mu za to dá české koruny, které mu pak nedala a vrátila se zpátky do night clubu. Cca za dva dny mu volal svědkyně [příjmení] a dal mu k telefonu svědkyni [příjmení] [příjmení], protože se měla jít přihlásit na úřad jako poskytovatelka sexuálních služeb v Rakousku a neměla u sebe občanský průkaz. Říkala mu, že ho nechala někde v bytě u kamarádů. Potom jeli společně se svědkem [jméno] pro občanský průkaz. Poškozená věděla, že tam bude poskytovat sexuální služby. Sama mu říkala, že to dělala již předtím v Praze, ale že jí majitelka vyhodila. Před odjezdem do Rakouska zařizoval se svědkem [jméno], aby jí pohlídal psa. Ptala se i svědka [příjmení], jestli si může vzít psa, ale ten jí řekl, že v tom night clubu má kočky, a proto si psa s sebou vzít nemůže. Nikdy mu nesdělila, že práci prostitutky vykonávat nechce.

31. Pokud se týká údajné částky 100 EUR, kterou po ní měl podle výroku rozsudku požadovat, obžalovaný uvedl, že se nezakládá na pravdě. Když seděli se svědkem [jméno] v pizzerii poté, co odvezl poškozenou [příjmení] [příjmení] do Mattighofenu, dostal svědek [jméno] [příjmení] zprávy od poškozené, že jí došly drogy a chtěla je po svědkovi [jméno] dovézt, protože věděla, že on drogy má. Svědek [jméno] se k tomu u veřejného zasedání asi nechtěl vyjádřit z toho důvodu, že se bál. Napsal jí, že nemá řidičák a nemá jí to, jak dovézt. Poškozená odepsala SMS – „a co ten Toni?“ Řekl, že žádné drogy poškozené [příjmení] nepoveze a pak z pizzerie odjel. Posléze mu od přišla od ní SMS, že má pro ni koukat dojet. Odepsal jí, že jí vezl do Rakouska, platil 1 000 Kč za její OP, který někde zastavila, do Rakouska nemá cestu, takže nikam nejede. To byla poslední zpráva, kterou si napsali. Potom už ho nikdo nekontaktoval.

32. Po takto doplněném dokazování dospěl odvolací soud k závěru, že ani doplněné dokazování před odvolacím soudem nemá vliv na správnost a úplnost skutkový zjištění, které učinil soud I. stupně. Současně odvolací soud další návrhy obhajoby na doplnění dokazování, které obžalovaný uplatnil během řízení před odvolacím soudem v písemné formě, jako nadbytečné zamítl. Soud I. stupně provedl před svým rozhodnutím stěžejní důkazy, kterými jsou výpovědi obou poškozených, vůči nimž jednání obžalovaného směřovala, a které zakládá znaky shora uvedených tr. činů. Provedl důkaz výpovědi svědka [příjmení], provozovatele night club, kde se obě poškozené zdržovaly. Byly vyslechnuty i svědkyně, které provozovaly v uvedeném klubu rovněž sexuální služby, jakož i svědek [příjmení], přítel poškozené [příjmení], se kterým se poškozená seznámila během svého pobytu v Mattighofenu. Vyslechnut byl i bratranec a otec poškozené [příjmení] [příjmení], kterým se poškozená svěřila o své situaci, a kteří následně zajistili její převoz zpět do ČR. Svědci, kteří jsou obhajobou navrhováni, jsou svědci tzv. z druhé ruky, kteří se nemohou k samotné podstatě jednání obžalovaného blíže vyjádřit. Navíc s odstupem cca 7 roků lze jen těžko předpokládat, že si tito svědci na tehdy pro ně zcela nepodstatné události vzpomenu. Podle respektované judikatury ÚS (srov. např. I. ÚS 32/95) soud nemusí nutně vyhovět všem návrhům stran na provedení důkazů za situace, kdy důkazy již provedené poskytují dostatečný podklad pro rozhodnutí ve věci a je zřejmé, že další důkazy nemohou závěry soudu zvrátit (srov. rozhodnutí NS ČR sp. zn. 6 Tdo 1389/2012).

33. Lze přisvědčit soudu I. stupně, pokud v bodě ad III/10 odůvodnění napadeného rozsudku rozebírá a hodnotí věrohodnost obhajoby obžalovaného, i jeho tendence tuto účelově měnit v souvislosti se změnou důkazní situace v jeho trestní věci. Stejně tak jeho nové vyjádření o tom, že si vlastně peníze od poškozené [příjmení] vzal. Dle něho nikoli proto, že takto měl kořistit z

prostituce provozované jinou osobou, nýbrž proto, že byl ve finanční nouzi. I když svědek [jméno] [jméno] nepodal přímé svědectví k tomu, co je obžalovanému kladeno za vinu, kdy nelze vyloučit ani účelovost tohoto tvrzení, že o ničem nevěděl, lze na základě jeho výpovědi učinit ve spojení s dalšími již provedenými důkazy před soudem I. stupně závěr, že obžalovaný obě poškozené znal, zprostředkoval jim odvoz a působení v night clubu [příjmení] [jméno] v Eggeisbergu a Mattighofenu. Svědek rovněž potvrdil tvrzení poškozených, a to u poškozené [příjmení], že se mu tato svěřila s tím, že jí obžalovaný vzal peníze, které vydělala prostitucí. U poškozené [příjmení] [příjmení] pak potvrdil, že této hlídal psa. Odvolací soud tedy nemá žádné důvodné pochyby o tom, že by obě poškozené vypovídaly účelově, lživě, s cílem poškodit obžalovaného. Vzájemné vztahy narušilo až jednání obžalovaného, které je popsáno ve výrokové části napadeného rozsudku.

34. Odvolací soud tak má ve shodě se soudem I. stupně za to, že dosud provedená skutková zjištění vedou k logickému závěru o tom, že obžalovaný po stránce objektivní i subjektivní naplnil zákonné znaky shora uvedeného tr. činu, a to ve vztahu k oběma poškozeným, a to ve vícečinném souběhu. Z hlediska použité právní kvalifikace pak odvolací soud v podrobnostech odkazuje na bod IV/32-37 odůvodnění napadeného rozsudku.

35. Pokud se týká výroku o trestu, ani zde odvolací soud neshledal důvod k postupu podle § 258 odst. 1 písm. e) tr. ř., tedy změnu výroku o trestu z napadeného rozsudku proto, že uložený trest je nepřiměřený. Odvolací soud se přesvědčil, že soud I. stupně správně ukládal trest souhrnný ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zákoníku ve vztahu k odsouzení OS v Českých Budějovicích ze dne 15. 9. 2020, č. 8 T 69/2020-40 a rozsudku KS v Českých Budějovicích ze dne 4. 5. 2021, č. 17 T 30/2019-9482. Tento postup odpovídá i rozhodnutí kolegia Nejvyššího soudu uveřejněného pod č. Tjpn 301/2010. Vzhledem k tomu, že byl obžalovanému ukládán trest odnětí svobody dle § 168 odst. 3 tr. zákoníku, kde je stanovena trestní sazba ve výměře od 5 do 12 roků, byl obžalovanému uložen trest těsně pod polovinou zákonné tr. sazby. Ve vztahu k tomuto na první pohled přísnému trestu odnětí svobody je však třeba uvést, že se jedná o trest nejen za jednání, pro které byl obžalovaný odsouzen ve vztahu k oběma poškozeným, ale jde o trest i za jednání, pro které byl odsouzen oběma shora uvedenými rozsudky Okresního soudu v Českých Budějovicích a Krajského soudu v Českých Budějovicích. Vzhledem k tomu, že byly zrušeny rozsudkem soudu I. stupně oba výroky o trestu z citovaných rozhodnutí v odděleně vedených tr. věcech, soud I. stupně nejen že tuto skutečnost musel promítnout nyní do výše ukládaného trestu, ale musel podle zásad ukládání souhrnného trestu z těchto zrušených rozhodnutí implementovat do výroku napadeného rozsudku výroky o uložení peněžitého trestu, trestu propadnutí věci, jakož i trest zákazu činnosti. Soud I. stupně pak rozhodnutí o způsobu výkonu trestu odnětí svobody použil moderační ustanovení § 56 odst. 3 tr. zákoníku a zmínil obžalovanému výkon trestu odnětí svobody tím, že jej pro jeho výkon zařadil do mírnějšího typu věznice

36. Z těchto všech shora uvedených důvodů proto odvolací soud odvolání obžalovaného jako nedůvodné zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Za splnění podmínek § 265a a § 265b trestního řádu však lze proti němu podat dovolání, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 trestního řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu

s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – m) trestního řádu nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 31. srpna 2023

JUDr. Luboš Vrba
předsedkyně senátu